

СТАНОВИЩЕ

За научната продукция и преподавателската дейност на гл. ас. д-р Марио Петров Маринов представена за участие в конкурс за доцент по професионално направление 3.1 Социология, антропология и науки за културата/ Социология (Нови религиозни движения), обявен в Държавен вестник бр. 57/14.07.2017 г.

от проф. д-р Борис Филипов Манов

(ЮЗУ „Неофит Рилски“, катедра „Философски и политически науки“)

Становището е изготвено в съответствие с изискванията на ЗРАСРБ, ППЗРАСРБ и ВПРАС на ЮЗУ „Неофит Рилски“ и съгласно Заповед №1731/21.08.2017 г. на Ректора на ЮЗУ. Становището е възложено с решение на членовете на научното жури за провеждане на процедурата - Протокол №1/21.09.2017 г. .

Декларирам, че не съм свързано лице по смисъла на § 1, т.5 от Допълнителните разпоредби на ЗРАСРБ с кандидата, както и че нямам частен интерес, който би могъл да влияе върху безпристрастното и обективно изпълнение на работата ми като член на журито по тази процедура.

I. Обща характеристика на трудовете на участника в конкурса.

Научните трудове, предложени от единствения кандидат гл. ас. д-р Марио Маринов отразяват тематичното направление на конкурса: социология - нови религиозни движения, поради което те могат да бъдат приети за рецензиране. Трудовете са: 22 публикации, от които 3

монографии – 2 самостоятелни и 1 в съавторство с посочване на авторството на съавторите. Другите публикации включват съставителство на сборници, статии и рецензии. Голяма част са издадени на английски език, някои в авторитетни издателства или са от участие в значими международни форуми.

Представените публикации не повтарят публикациите за придобиване на научната степен „доктор“ и отговорят на изискванията за заемане на академичната длъжност „доцент“.

II. Кратки биографични данни и научно развитие на кандидата.

Кандидатът завършва висше образование по социология в СУ „Св. Климент Охридски“ през 1991 г. След това има специализации в Прага, в Университета на Есекс; Централноевропейския университет в Будапеща, и в редица други страни от Европа и САЩ. Професионалната му кариера е свързана освен с Института по социология на БАН (секция "Социология на религията и всекидневния живот") и със Централноевропейския университет в Прага. През 2001 г. става асистент в катедра „Социология“ на ЮЗУ „Неофит Рилски“, през 2003 г. – старши асистент, а от 2006 г. е главен асистент. Защищава докторска дисертация през 2013 година.

Реализацията на д-р М. Маринов като преподавател в ЮЗУ „Н. Рилски“, въпреки многообразието си е фокусирана главно в проблематиката на социология на религията и в частност Новите религиозни движения. Паралелно с непосредствените си задължения като асистент и лектор той проявява завидна активност в допълнителна работа със студентите и по-специално по програмата за академична мобилност „Еразъм+“, както и при участието си в множество национални и международни проекти.

III. Основни моменти в научните трудове на кандидата.

Научните изследвания на д-р Маринов са концентрирани в две основни области: социология на религията и социологически изследвания, като от гледна точка на предмета на конкурса трябва да се посочи, че до голяма степен вторият аспект е подчинен на първия - както личи от представените материали в процеса на изграждане на теоретичните тези на Маринов, той осъществява емпирични изследвания, включително „на терен“ и „чрез включване“, които стават „емпирична база“ за теоретични обобщения.

Основният проблемен кръг е свързан изследването на новите религиозни движения – разкриват се тяхната същност, прояви, аспекти на теоретизиране в съвременното научно пространство, тяхното навлизане в България. Тук като съществени характеристики на постигнатото от кандидата могат да се определят следните моменти:

а/ теоретичната „обезпеченост“ на изследванията на Марио Маринов. Те се основават на познаването и използването на постиженията на автори познати и утвърдили се в съвременната социология като Уолис, Мелтън, Баркър, Уилсън и др., което е показател за сериозен изследователски подход, който съчетан със стремежа за „собствен прочит“, представят д-р Маринов като самостоятелно мислещ учен.

б/ вторият важен момент е свързан със собствените теоретични тези на М. Маринов и се проявява в може би най-важното негово изследователско постижение – обосноваването на позицията, че възникването и разпространението на новите религиозни движения в България не е само резултат на „експанзията“ и „екзотиката“ на тези движения, но е и израз на „готовността“ на нашето общество от края на миналия и първото десетилетие на настоящия век да ги приеме. Теоретична теза, която кандидатът, формулира, обосновава и развива в поредица свои публикации и участия в научни форуми и изследователски

проекти, и която намира цялостно представяне в монографията „Нови религиозни движения“.

В тази връзка е важно да се посочи, че именно тази монография изразява в по-пълна степен теоретичния изследователски облик на д-р Маринов, тъй като другата представена за участие в конкурса монография „Religious Communities in Bulgaria“, до голяма степен има образователно-информативен, а не теоретико-аналитичен характер, което не намалява нейното практическо значение от гл.т. на важността на задачата за „представяне“ на „религиозния облик“ на България в световното научно пространство, още повече, че е публикувана на английски език, което я прави „достъпна“ за най-широк кръг читатели.

В/ трети същностен момент в научно-изследователската работа на кандидата, проявяващ се в представените публикации е тяхната актуалност и свързаност с реално протичащи процеси в България и на Балканите. В тази връзка имам въпрос към д-р Маринов, а именно: Каква е неговата собствена позиция относно позицията на БПЦ към новите религиозни движения и мястото им в съвременното българско общество? Поставянето на въпроса се налага по две причини: а/ поради това, че въпреки че в представените за рецензиране текстове е отделено значимо място на БПЦ, нейното отношение към новите религиозни движения не е изяснено; и б/ поради социалната значимост на това отношение, което до голяма степен „ситуира“ както БПЦ, така и НРД в социалното и религиозното пространство на съвременна България, а и извън него.

IV. Препоръки.

Като има предвид творческите интереси на гл. ас. д-р Маринов бих препоръчал, както поради актуалността на проблема, така и поради неговата практическа значимост да продължи по-целенасочено работата си по анализиране и осмисляне ролята на религията в съвременните общества,

както и да насочи усилията си към задълбочаване на теоретичната концептуализация на тази роля.

V. Заключение.

На основата на казаното до тук за постигнатите резултати в предложените от кандидата научни трудове и това, че те в редица отношения обогатяват българската социологическа наука с нови идеи и теоретични постановки, предлагам на уважаемото научно жури да гласува единодушно **ЗА присъждането на академичната длъжност „Доцент“** в професионално направление 3.1 Социология, антропология и науки за културата/ Социология (Нови религиозни движения) на гл. ас. д-р Марио Петров Маринов.

16.10.2017 г.

Гр. Благоевград

Подпис:

Проф. д-р Борис Манов